

Hans Kongelige Høihed Kronprindsens Tale til 15de ordentlige Storting ved dets Opløsning.

Gode Herrer og Norske Mænd!

Jeg bringer Eder Hans Majestæt Kongens, min høitæstede Herr Faders, hjerteligste Hilsen. Under Hans, for os Alle saa beklagelige, Sygdom er Forvisningen om det trofaste Norske Folks uskrømte Deeltagelse ham en dyrebær Trost. Maatte det algode Forsyn opfylde vores Alles inderlige Bønner om Hans Helbredelse!

Af Omstændighederne nødsaget til at forlade den ærefulde Stilling i Norge, til hvilken Kongens Naade havde kaldt mig, og i hvilken jeg følte mig saa lykkelig, benytter jeg med Glæde denne Anledning, da jeg atter befinder mig i Eders Midte, for at udtale min Erkjendtlighed for de mange Beviser paa Hengivenhed og Tillid, som jeg har modtaget, og af hvilke Stortingets Beslutning, der bemyndiger mig til under Hans Majestæts Sygdom at føre Regjeringen, vidner om en Tiltro til min gode Villie og mine redelige Hensigter, den jeg stedse skal søge at modsvare. I have nylig modtaget Meddelelse om det af mig i Statsraadet aflagte edelige Løfte; jeg skal aldrig svigte dette Løfte!

Stortinget har med Beredvillighed imødegaaet Hans Majestæts naadigste Forslag med Hensyn til de forøgede Krav, som Landets Velbære og Næringsveienes yderligere Udvikling have fordret.

At Øresundstoldens Aflysning under Stortingets

Medvirkning heldigen er foregaaet, har været særdeles tilfredsstillende for Hans Majestæt.

Det er Hans Majestæt kjært at have sat Indseglet paa flere for det Almenes Vel nyttige og nødvendige Lovarbejder, ved hvilke nærværende Storting har virket væsentligt til Befordring af Rigets Interesser i forskjellige Retninger.

Hans Majestæt beklager dog, at Stortinget ikke har fundet sig foranlediget til at antage de i Foreningens Natur og i begge Nationernes fælles Interesse grundede, til Vættelse i Norges og Sveriges gjensidige Handel og Søfart, samt til enskelig Ordning af visse Retsforholde mellem Rigernes Indvaanere sigtende Kongelige Propositioner. Den betydningsfulde Aerkjendelse, som den førstnævnte Sag allerede har vundet inden Stortinget, berettiger dog Hans Majestæt til det Haab, at den Tid ikke er fjern, da en klarere Opfatning af de for begge de forenede Riger saa vigtige unionelle Forholde vil gjøre sig almindelig gjældende, og dermed bortrydde enhver Anledning til Mistillid.

Idet jeg paa min Høie Faders Vegne og af mit Hjertes hele Fylde tilsonster eder Alle Himlens bedste Betsignelser, erklærer jeg herved, i Kraft af Grundlovens § 80, Norges Femtende ordentlige Storting hævet.